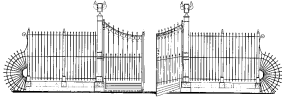
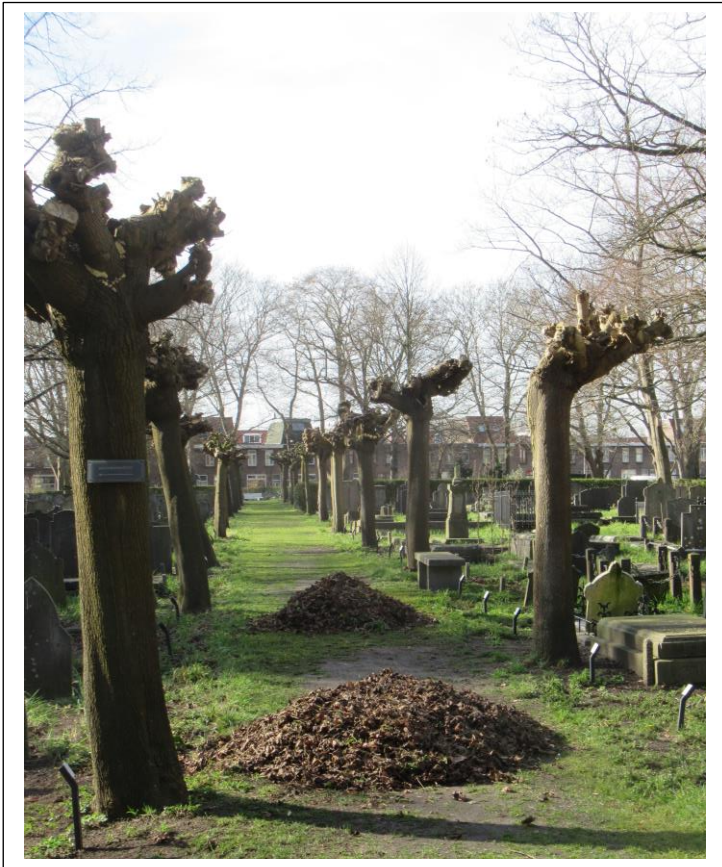

Jaargang 22 nr. 43 voorjaar 2021

**Stichting Oude Begraafplaats
Gouda**

Voorjaar 2021, na de grote snoei.

Openingstijden Oude Begraafplaats

Adres: Prins Hendrikstraat 3, 2802 JA Gouda

Website: www.oudebegraafplaatsgouda.nl

maandag t/m zaterdag: 10.00 - 16.00 uur

zondag: 12.00 - 16.00 uur

Het bestuur van de Stichting Oude Begraafplaats Gouda

Peter Overkamp (voorzitter)

Piet Streng (secretaris)

William Bik (penningmeester)

Koos Massar (informatie graven)

Assistentie:

Severt van der Stad (restaurantzaken)

Nico Koning (technische zaken)

Marianka Peeters (Nieuwsbrief)

Koos Carlie (militaire zaken)

VAN DE VOORZITTER

Helaas moeten wij een droevig nieuws melden. Plotseling is ons bestuurslid Bienenke van Welie overleden. Wij willen haar familie alle sterkte toewensen. Bienenke was sinds 2005 bestuurslid. In het begin als secretaris, later met haar grote kennis van onze dodenakker organiseerde zij excursies en kwam zij vaak met nieuwe ideeën. Elk jaar nodigde zij een school uit om voor de dodenherdenking de begraafplaats te bezoeken. Zij begon dan de excursie bij de aula en legde het beeld uit wat boven de voordeur staat. Ook een aantal graven had haar belangstelling. Daarom maande zij de kinderen om "sorrrie" te zeggen als je over een grafsteen heen liep. Wij zullen haar missen.

Met het verscheiden van Bienenke hebben wij een gat in ons bestuur. Graag roepen wij één of twee leden op om bij ons aan te treden en voorlopig mee te lopen.

Onze vrijwilligers zijn hard aan het werk in de aula. Wij krijgen daar een eigen ruimte waar ook een documentatiecentrum wordt ingericht. Ook de oude nieuwsbrieven zijn daar in te zien.

De aula is een rijksmonument. Al heeft monumentenzorg er jarenlang niet naar omgekeken, zij ze kennelijk ineens wakker geworden en hebben het werk stil gelegd. Achterstallig onderhoud moet nu eerst opgeknapt worden. Dak lekt, nieuwe dakgoten zijn nodig, kortom we kunnen er voorlopig nog niet in.

Regelmatig worden wij gemaïld door nabestaanden die het graf van hun dierbaren hebben bezocht met de vraag of ze de steen mogen opknappen. Graag zelfs. Koos Massar wil daar advies in geven.

Bij een aantal grafmonumenten wordt "groot onderhoud" gepleegd. De deksteen is weggezakt in de grond en wordt dan weer opgehaald en wordt er zand onder gelegd. Monnikenwerk, al zijn onze vrijwilligers geen monniken. Wij zijn trots op hen. Maar het resultaat mag er dan ook wezen.

Een kleindochter als bekende Nederlander

Koos Carlie is vrijwilliger bij de Stichting Oude Begraafplaats. Hij doet vooral historisch onderzoek naar militairen die bij ons begraven zijn. Met een glimlach op zijn gezicht vertelde hij dat hij iets leuks had gevonden. Tijdens zijn speurtocht naar gegevens over Jacobus Hendricus Teeling die officier van gezondheid 1e klas was in het militair hospitaal aan de Karnemelksloot.

Zijn broer, Simon Frederik Teeling en zijn eerste vrouw Alida Margareta Vuurens krijgen in Gouda vier kinderen.

Het eerste kind is een jongen (Jacobus Hendrikus Simon Frederik) die op éénjarige leeftijd komt te overlijden.

Het tweede kind is een meisje (Alida Margaretha) die vrijgezel is gebleven. Zij overleed op 17 december 1964 in het Henriëtta Hoffman tehuis aan de Oosthaven. Zij ligt begraven op IJsselhof.

Het derde kind is doodgeboren.

Het vierde kind is een meisje (Wilhelmina Dieuwertje). Zij trouwt op 14 juli 1909 te Gouda met Lambertus Bosshardt.

Hun dochter, Alida Margaretha Bosshardt, was officier bij het Leger des Heils, bekend als de "Majoor" en later bevorderd tot Luitenant-Kolonel.

Zij was vooral werkzaam in de rosse buurt van Amsterdam. Zij is overleden op 30 juli 2007 in Amsterdam en begraven op de Nieuwe Ooster begraafplaats aldaar.

Simon Frederik Teeling en Alida Margaretha Vuurens, haar grootouders dus, liggen op de Oude Begraafplaats op A.v.13. Hun zoon, Jacobus Hendrikus Simon Frederik en de tweede vrouw van Simon, Maria Cornelia van Nes liggen ook in dit graf.

De Aula

Tot 1832 werd er in de Sint-Janskerk begraven. Al vrij vroeg in 1795 tijdens de Bataafse Republiek vaardigden de Representanten van het Volk een verbod uit op het begraven binnen de steden vanwege hygiëne en gevaar van besmetting. De begraafplaatsen moesten in het vervolg buiten de stad liggen. De eerste stap was het vinden van een geschikte locatie die aan bepaalde eisen voldeed. Het was immers wettelijk verplicht een begraafplaats 35 tot 40 meter buiten de bebouwde aan te leggen. Het aantal inwoners met het daaruit volgende gemiddelde sterftecijfer bepaalde de afmetingen van die plaats. Uit vier opties is uiteindelijk is gekozen voor de grond aan de Solonskade die de gemeente aankocht voor de prijs van 2325 gulden. Dit was de 'latere 'oude Kerkhoflaan' Hoewel de 'Stedelijke begraafplaats' nog niet klaar was, werd er vanaf 1831 begraven vanwege een cholera-epidemie. In 1872 kwam er, na een grondruil met de kaarsenfabriek 124 ha bij.

De stad Gouda besteedde in 1829 eveneens de bouw aan van het gebouw bij de entree van de nieuwe begraafplaats. Op 16 april 1829 was de openbare aanbesteding en de laagste inschrijver was Willem van Bommel met een bedrag van 12.500 gulden.

Dit gebouw, dat er nu nog staat, was 12.50 meter lang en 10 meter breed en 5.65 meter tot de nok. De aannemer onderheide het huis met 88 palen van 11 meter lang en het gebouw zelf bevatte zes vertrekken, een keuken en een kelder.

Boven elk van de twee raamkozijnen in de voorgevel kwam een in steen uitgehouwen doodshoofd en twee knekels en in de houten raamkozijnen sneed de houtsnijder treurwilgen.

OPENBARE *Aanbesteding.*

**BURGEMEESTER EN WETHOUDERS
der stad GOUDA, zijn van meening
op *DOYERDAG* den 16ten APRIL 1829,
des voormiddags om 11 ure, ten
RAADHUIZE, in het openbaar
aan te besteeden:**

*Het geheel nieuw maken en
leveren van een GEBOUW, op de nieuwe begraaf-
plaats, liggende ten westen der stad GOUDA, ten
einde de papegaaisteeg of zoogenaamde solons kade,
in de korte akkeren.*

waarvan het bestek en kon-
ditiën van aanneming zes dagen voor den dag der
aanbesteding (de zondag uitgezonderd) ter lezing
zullen liggen, van des voormiddags ten 10 tot 1 uren
aan het STADS ERF binnen GOUDA voornoemd,
alwaar de teekeningen mede ter bezichtiging, en
verdere inlichtingen te bekomen zijn.

ZEGT HET VOORT.

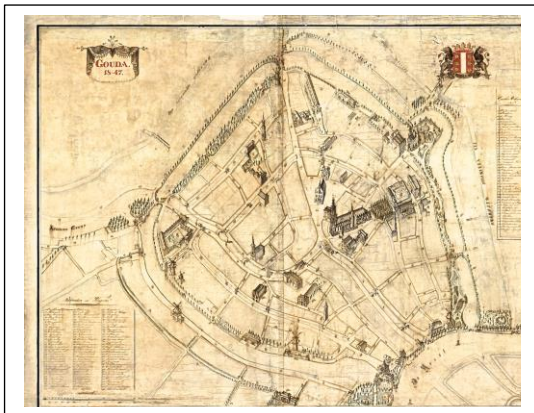

Te GOUDA, bij J. VAN BENTUM. Staats-Drukker.

Openbare aanbesteding van het
gebouw op de nieuwe begraafplaats.
Bron: SAHM,

De vier stenen pilasters op elke hoek van het gebouw waren anderhalf steen dik en de ingang aan de voor- en achterzijde bestond uit een hardstenen trap van twee treden. De oplevering van het gebouw zou in september 1829 zijn, maar de aannemer was genoodzaakt een paar maanden uitstel te bedingen in verband met de zeer slechte weersomstandigheden in de maanden juli en augustus. In december 1829 was de bouw klaar en sinds die tijd bewoonde oftewel bewaakte M. de Bruin van gemeentewege het huis, tot eind 1832, toen de begraafplaats in gebruik werd genomen. Dit pand is op het eind van de twintigste eeuw op de monumentenlijst geplaatst.

De stadskaart van Gouda, uit 1847, laat de aula duidelijk zien aan de onderrand: de positie buiten de stadsmuren. De aula staat hier opgetekend.

<https://goudaopschrift.nl/index.php/op-kaart/kaarten-van-gouda/1847-gebouwenkaart>

Stadskaart 1847

Detail stadskaart

Inez Meter - van Leeuwen

Voor velen van ons een bekende naam, voor anderen onbekend.

Toen in plannen waren om de Oude begraafplaats in 2002 te ruimen was dit een directe aanleiding om een werkgroep Oude Begraafplaats op te richten. In 1997 hebben Douwe van der Heij, Inez meter en Ed van Rossum een lezing gehouden bij de Historische vereniging "Die Goude" om aandacht voor de begraafplaats te krijgen. Na veel gelobby is op 15 oktober de laatste notariële akte gepasseerd en was de stichting Oude Begraafplaats Gouda werkelijkheid geworden. Ed van Rossum werd voorzitter en Inez Meter penningmeester. Later werd ze voorzitter

Toen Inez verhuisde van de Oosthaven naar het Sint Jozefpaviljoen realiseerde het bestuur al haar verdiensten voor onze Stichting en hebben wij besloten om haar als erevoorzitter te benoemen. Geboren in 1925 is zij ons oudste lid . In deze Coronatijd was het niet mogelijk om als bestuur gezamenlijk de oorkonde uit te reiken en is Koos Massar afgevaardigd om dit alleen te doen.

*al is mijn geboortedatum bekend
mijn leeftijd staat niet vast
wisselt met de seizoenen
umwisselt van dag tot dag*

Samen met Anke Ligteringen heeft zij naast andere dichtbundel het boek "Levend monument" uitgegeven. Ook andere dichtbundels zijn van haar hand

GRAFKENNIS

Pas op, anders groeit je handje boven het graf!'

Er is een bizarre afbeelding van een vrouw die met een stok op een kindergraf slaat. Uit het graf steekt een kinderarm. Het bijbehorende verhaal, dat goed duidelijk maakt dat sprookjes en vertellingen vroeger ook gebruikt werden om kinderen eens goed de schrik aan te jagen, gaat als volgt:

Er was eens een eigenzinnig kind, dat maar niet naar zijn moeder wilde luisteren. Nooit deed het wat zijn moeder zei. De Lieve Heer had daarom geen plezier aan het kind en liet het ziek worden. Er werden artsen bijgehaald maar die konden de jongen niet te genezen. Al snel lag de knaap op zijn doodsbod. Kort hierna werd de jongen begraven, maar toen er aarde over zijn levenloze lichaam werd gegooid kwam opeens zijn armpje tevoorschijn. Het stak recht omhoog.

Het eigenzinnige kind

Toen de omstanders het armpje van het kind weer terug legden en er verse aarde overheen gooiden, kwam het armpje opnieuw omhoog. Niets hielp. Steeds kwam het armpje van het eigenzinnige kind weer tevoorschijn. Uiteindelijk moest de moeder zelf naar het graf komen en met een tak op het armpje slaan. Pas toen zij dat had gedaan trok het armpje zich terug en had het kindje eindelijk rust.

Volgens de [Volksverhalen Almanak](#) is het verhaal afkomstig uit Hessen en gebaseerd op het volksgeloof dat bij dieven en moordenaars van hun eigen vader, de hand boven het graf uitgroeide. In het zuiden van Nederland zegt men nog wel eens tegen kinderen die hun moeder slaan: *'Pas op, anders groeit je handje boven het graf!'*

Andere zegswijzen

Uit naam van de penningmeester zou ik willen zeggen: een doodshemd heeft geen zakken, maar laat je niet kisten!

- “wel zoo bang als voor den dood zijn voor”; zie Ndl. Wdb. III, 1830. In de 18^e eeuw komt de zegswijze voor in “Die zelfde meid is zo bang als de dood van een groote vlieg.”
- Wat, schreeuwde vader, jij durft je stem tegen je ouders te verheffen. Je handen zullen boven het graf uit groeien. (Jan Wolkers: Gesponnen suiker. 1963)
- Als kindertjes jokken groeien later hun handjes boven het graf uit. (Simon Carmiggelt: en mijn moeder had gelijk. 1969)
- Voor ik bij het fluitekruid was, moest ik eerst nog het graf passeren waaruit een stenen hand omhoog rees die ik zo vaak als kind had moeten aanschouwen met de woorden erbij: ‘Zie je, van die man is de hand boven het graf gegroeid omdat hij zijn vader en zijn moeder sloeg.’ (Maarten ’t Hart: De aansprekers. 1979)
- Voor de dood ben ik bang, want het duurt wel erg lang.

Wat gebeurde er eigenlijk met Hein

Zo werd Hein meegenomen door zijn magere naamgenoot, maar Sint Petrus aan zijn hemelpoort schudde beslist zijn hoofd: hier hoorde het jongetje dat zijn handen ophief naar zijn ouders niet thuis.

En aan de poorten van de hel hield Satan de dood vastbesloten tegen: de onderwereld was te goed voor een mislukte plaaggeest als Hein.

Zo kwam het dat Hein na zijn begrafenis nergens had om naartoe te gaan. Hij bleef wachten in zijn grafkist en in zijn verveling deed hij wat hij zijn hele leven had gedaan: zijn hand opheffen, dwars door het deksel van zijn kist heen.

Op de begraafplaats wist men al gauw dat ze te maken hadden met een onrustige ziel, want hoe vaak het handje ook terug werd geduwd door het gat in het deksel, altijd weer kwam het boven het graf uit.

Om de dolende ziel rust te geven, brachten ze zijn kist naar de kathedraal, maar ook in de gewijde grond van de kerk bleef Hein niet rustig liggen.

Hij wist zijn handje zelfs door de zware zwarte sluitsteen heen te laten breken. En in de hele stad en haar wijde omgeving raakte het bekend: hef nooit je hand op tegen je ouders, anders groeit later je hand door je graf.

Pas toen er een metalen plaat op de grafsteen werd genageld, kwam Heins hand tot rust.

Wie nu in de Laurenskerk in Alkmaar gaat kijken, vindt daar nog steeds de grafsteen met het metalen plaatje.

En hoeveel steden en dorpen ook mogen beweren dat dit sprookje aan hén toebehoort, alleen de Alkmaarders kunnen bewijzen dat ze het gelijk aan hun zijde hebben. Zij kunnen hun kinderen al honderden jaren laten zien wat er met hen gebeurt als ze in hun woede hun hand opheffen tegen hun vader of moeder.

Waarom Alkmaar?

Vroeger was men dol op brave, deugdzame kinderen en om te zorgen dat ze zo braaf en netjes bleven, namen de Alkmaarse moeders hun kinderen vaak mee naar een graf in de Grote- of Sint Laurenskerk. Op dit graf zat een koperen plaatje gespijkerd en wel met een opmerkelijke reden.

In dit graf lag een kind dat ooit zijn moeder had geslagen. Het kind overleed later en de treurende familie begroef hem in de Grote Kerk.

Er gebeurde daarna iets vreemds, iets wat nog nooit iemand had gezien. Het handje waarmee de jongen zijn moeder had geslagen groeide dwars door de zerk heen naar buiten.

Besloten werd nog een steen op het graf te leggen, maar ook hier groeide het handje weer doorheen. Toen bedacht iemand dat een koperen plaat misschien uitkomst zou bieden. De plaat werd stevig vastgemaakt en sindsdien is de hand in het graf gebleven.

Als de kinderen dit verhaal van hun moeders hoorden, daar aan de rand van het graf, lieten ze het natuurlijk wel uit hun hoofs om iets stouts uit te vreten. Na de grote restauratie van de kerk in de jaren '90 werd een nieuw plaatje op het graf bevestigd met daarop een hand en een versje dat het verhaal vertelt:

'Hieronder ligt een kind begraven dat zijn moeder heeft geslagen. Zijn handje stak steeds heel gemeen door de zerk van twee, drie lagen. Men sprak bezorgd over dit fenomeen:

Door metaal kan de hand niet heen
De afsluiting zal slechts slagen
zonder zo'n deugniet op deze steen'

De *dood*, hier uitgebeeld als een zwevend skelet, probeert een ziek kind mee te nemen

Agenda

Corona afhankelijk

4 mei dodenherdenking

woensdagavond 26 mei excursie "NIVON-Gouda bruist"

28-30 mei Weekend van de begraafplaatsen

Dagelijks is de begraafplaats te bezoeken tussen 10.00 en 16.00 uur

Jonkheer Maurits Calixtus Franciscus de Rotte

Jonkheer Maurits Calixtus Franciscus de Rotte, werd geboren te Gouderak op huis “Rusthoven” aan de Hollandsche IJssel op 28 juli 1834. Hij was de derde van vijf kinderen (de eerste was buitenechtelijk) uit het tweede huwelijk van zijn vader Jhr. M.C.F.J. de Rotte, heer van Oudheusden, Hulten en Elshout met Gertje Gatsonides. Het gezin was vanwege financiële problemen uit Friesland vertrokken na verkoop van het adellijk huis “Tjaardastate” te Rinsumageest en had hun intrek genomen in het wat bescheidener huis “Rusthoven” te Gouderak aan de Hollandsche IJssel. Daar de familie “de Rotte” oorspronkelijk uit Gouda afkomstig was, lag het voor hen waarschijnlijk voor de hand om daar weer naar terug te keren. **Maurits de Rotte**, waarover dit artikel gaat, heeft geneeskunde gestudeerd en is arts geworden, aanvankelijk bij de Kon. Marine en later huisarts te Hoogeveen en Gouda. Hij was 31 jaar toen hij op oudejaars dag (!) 31 december 1862 te Gouda huwde met de toen 28 jarige Johanna Hendrica Christina van Leent, geboren 11 november 1834 te Gouda. Zij was een dochter van Jacobus Hendricus van Leent en Wilhelmina Christina Captijn. Hun huwelijk leek aanvankelijk goed te starten en op 24 april 1864 werd hun eerste dochter geboren Jkvr. Johanna Hendrica Christina de Rotte, vernoemd naar haar moeder. Helaas was dit meisje geen lang leven beschoren. Zij zou op 14 jarige leeftijd (14 februari 1879) te Gouda overlijden. Inmiddels was er een tweede dochter geboren Jkvr. Christina Geertruida Wilhelmina de Rotte op 30 november 1865 te Amsterdam. Vader Maurits was inmiddels afgestudeerd als arts (1856) en was als officier van gezondheid 2^e klasse in dienst getreden bij de Kon. Marine te Amsterdam. Na zijn tijd bij de Kon. Marine heeft hij zich in 1865 met zijn gezin gevestigd als huisarts te Hoogeveen. Daar is hun derde dochter geboren Jkvr. Clara Anna Elisabeth de Rotte op 6 maart 1869

Tot groot verdriet van haar ouders is zij een jaar later op 13 april 1870 overleden te Hoogeveen en aldaar drie dagen later begraven. Haar twee zusjes waren toen respectievelijk zes en vijf jaar oud.

Als huisarts heeft **Maurits de Rotte** zich ingezet voor de gezondheid van de gemeenschap hetgeen blijkt uit een artikel in 'de Veenmol' 1888-2 door H.J. Bisschop.

Hieruit het volgende citaat.

*“Van paniek heeft nog nooit iemand pokken gekregen! Op 11 januari 1871 neemt de toenmalige plaatselijke geneesheer **Jhr. M.C.F.J de Rotte** de pen ter hand om B. en W. op de hoogte te brengen van het feit, ‘dat de pokken zich vertoond hebben op de Slood, op ’t Schut en op Noord. Ten einde de verspreiding dezer zeer besmettelijke ziekte te voorkomen acht ik het zeer noodzakelijk, ja hoognodig, dat zo spoedig mogelijk alle scholen voor een zekeren tijd gesloten worden.”* Op 1 januari 1871 wordt dokter **Jhr. M.C.F.J. de Rotte** benoemd door de gemeente Hoogeveen om de inmiddels verplichte doodsschouw op zich te nemen. **Jhr. de Rotte** adviseert vervolgens op 1 maart 1871 in een brief aan B. en W. van de gemeente om een ‘lijkhuisje’ te laten bouwen op de algemene begraafplaats om zodoende besmettingsgevaar te verminderen, hetgeen terstond door het gemeentebestuur ter hand werd genomen.

Dokter **Maurits de Rotte** heeft inmiddels een positie van huisarts te Gouda aanvaard zodat het gezin omstreeks begin 1872 weer verhuist naar het hen zo bekende Gouda. Op 20 mei 1874 wordt daar eindelijk een zoon geboren, een ‘stamhouder!’ Natuurlijk krijgt hij de voornamen “Maurits Calixtus Franciscus Johannes,” naar zijn vader en grootvader. Toch zal het ongeluk hem blijven achtervolgen. Op 30 april 1876 wordt het vijfde kind geboren, weer een dochter, Jkvr. Clara Anna Elisabeth de Rotte, genoemd naar het in Hoogeveen overleden één jarige dochtertje. Het feit dat dit meisje exact de zelfde voornamen kreeg als haar zes jaar geleden overleden zusje geeft aan hoe diep het verdriet nog aanwezig was bij de beide ouders. Oudste dochter Johanna overlijdt vervolgens 14 jaar oud (14 februari 1879) en zoon Maurits op 6 jarige leeftijd (16 januari 1881). Maurits en Johanna de Rotte-van Leent hebben vijf kinderen gekregen en bleven over met slechts één dochter (die ongehuwd op 3 januari 1939 te Gouda is overleden).

In Gouda zal **Maurits de Rotte** als huisarts werkzaam blijven tot aan zijn overlijden op 19 september 1890. Ook neemt hij (tot 1883) zitting in de gemeenteraad van de stad Gouda en wordt zodoende een bekende en geliefde figuur in deze stad. Dit laatste moge blijken uit het hier volgende verslag in de plaatselijke courant van 22 september 1890 van zijn begrafenis op de Oude Begraafplaats te Gouda.

*‘Hedenmiddag ten 12 ure had zich op de begraafplaats een talrijke menigte verenigd ter bijwoning van de teraardebestelling van het stoffelijk overschot van **Jhr. M.C.F.J. de Rotte**. Onder de aanwezigen waren o.a. de Burgemeester dezer gemeente, Mr. A.A. van Bergen IJzendoorn, verscheidene raadsleden, geneesheren en vele andere belangstellenden.*

Aan de geopende groeve werd het woord gevoerd door Dr. P.J.A. Levedag die de grootste verdiensten van den overledene herdacht. “Te vroeg is hij heengegaan” -aldus sprak hij- “te vroeg voor echtgenote en dochter, te vroeg voor zijne verwanten en vele vrienden, te vroeg voor zijn talrijke patiënten. Tijdens het heerschen der influenza-epidemie had de overledene zijn praktijk moeten neerleggen, overspannen en uitgeput kon hij die niet langer waarnemen, maar zij die hem kenden, weten dat dit niet ging zonder strijd, want de overledene was ijverig en werklustig en het kostte hem moeite dat besluit te nemen. De overledene had helaas ! niet het voorrecht van een kalmen, zachten dood, hij heeft een hoogst pijnlijk ziekbed gehad, dat zijn omgeving vaak wanhopend stemde, maar juist die droeve benauwende uren stelden zijne vrienden in de gelegenheid hem te leren kennen als een braaf, goed mensch; een waar edelman!”

‘Jhr. de Rotte is te vroeg heengegaan, maar in de herinnering blijft hij leven, bij vrienden en verwanten, niet het minst bij zijn talrijke patiënten die zijn trouwe zorg, zijn innige toewijding waardeerden en hem als “den vriend hunner kinderen” hoogschatten en liefhadden. Spr. eindigt met een weemoedige blik in de groeve en den afscheidsgroet: Rust zacht! Wij vergeten u niet! Een drietal prachtige kransen dekten de kist, die het stoffelijk omhulsel van den overledene bevatte.’

Maurits en Johanna de Rotte-van Leent hadden op de Oude Begraafplaats een tweetal graven gekocht. Daar liggen zij nu nog steeds. In graf A.u.06 ligt **Jhr. M.C.F.J. de Rotte** met zijn kinderen Maurits (6 jaar oud), Johanna (14 jaar oud) en Clara (1 jaar oud). Er naast in graf A.u.05 liggen zijn echtgenote Johanna de Rotte-van Leent (70 jaar oud en dochter Christina (73 jaar oud). Al met al een bewogen verhaal met een sterke band met de Oude Begraafplaats te Gouda. Toen ik enkele jaren geleden deze twee graven op het spoor kwam heb ik met Koos Massar over de begraafplaats gewandeld en stilgestaan bij deze twee graven. Ik heb toen beloofd wat meer uit te zoeken over Jhr. M.C.F.J. de Rotte. Door drukte (mijn werk als arts en lid van de gemeente raad [hoe toevallig]) ben ik er tot nu toe niet aan toe gekomen, maar met dit overzicht wil ik dan eindelijk mijn belofte inwilligen. Bijgaand een foto van Maurits de Rotte in het uniform als marine arts.

Jhr. Dr. A.A. de Rotte, arts
Oegstgeest

Adriana Bontenbal

*daar staan
oude kruisen
in het jonge gras
daar liggen
jonge mensen
in de oude aarde
in korenaren
gloeit verdriet.*

Inez Meter

A.u.06 en A.u.05

Bloemetje was buiten

Toen Koos op het strooipad liep zag hij iets zwart-wit bewegen en dacht eerst dat het een kat was. Maar al snel herkende hij het beestje: een Stinkdier!

Het beestje was bezig om blad en groen, achterstevoren lopend, tussen zijn voorpoten naar de muur van Croda mee te nemen. Er was daar een holletje die hij schijnbaar wou afdekken.

De dieren ambulance is gebeld om hulp te bieden. Inmiddels was via Facebook bekend dat iemand in de Korte Akkeren zijn/haar stinkdier kwijt was. Met het baasje is toen ook contact opgenomen.

In de loop van de ochtend kwamen mensen van de dierenambulance kijken of ze het beestje konden vangen. Zij hadden een paar vangkooien bij zich. Maar het stinkdier (haar naam was "Bloem") was nergens te bekennen. Toen zijn ook haar baasjes komen kijken.

Bloemetje was in het holletje gekropen en kwam niet tevoorschijn. Ze kon een heel groot stuk onder de muur heen en weer lopen zonder dat ze zichtbaar was. De baasjes hebben nog lang bij het strooipad gepost maar pas de volgende avond hebben zij haar in de buurt van de aula gevangen. Eind goed al goed.

Maarten van Grieken van MGBouwconsultants heeft een vlaggenmast geschonken. Onze vrijwilligers hebben hem "gepoot".

Op 4 mei kunnen wij dan de Nederlandse vlag bij de dodenherdenking halfstok hijsen. Onze hartelijke dank.

In het voorjaar zien wij elk jaar weer veel vogels op de begraafplaats. Sommige nestelen, anderen foerageren. Het is een ecologische plaats waar veel te vinden is. Wij hebben dan ook het nodige vogelvoer op de uitgavenlijst staan. Om nog meer insecten te lokken heeft onze penningmeester een groot insectenhotel gebouwd, wat nu staat links van het baarhuisje. Hopelijk geldt voor hen geen coronaregels en worden ze uitgenodigd om hier hun intrek te nemen.

Bij het kindermonument hebben wij een bord geplaatst met de tekst:

***Dit monument is een eerbetoon aan alle kinderen
die nooit het levenslicht hebben gezien
Om u heen liggen 277 doodgeboren kinderen***

Het bord is gemaakt in Corten-staal, dat een bruine roestkleur krijgt.

Colofon

Adres: Prins Hendrikstraat 3, 2802 JA Gouda

Website: www.oudebegraafplaatsgouda.nl

Voor reacties op deze nieuwsbrief, maar ook voor verdere vragen, suggesties etc. kunt u contact opnemen met ons

Secretariaat: E-mail: info@oudebegraafplaatsgouda.nl

Donaties van minimaal 15,- op:

Rekeningnummer NL78 INGB 0008 0339 02

t.n.v. Stichting Oude Begraafplaats te Gouda

Voor nadere informatie kunt u zich richten tot:

Koos Massar

Binnenkade 31

2806 AZ Gouda

Tel. 0182 515 034

Excursies: William Bik 0182 603161

Foto: Koos Massar, William Bik

Eindredactie en opmaak van deze nieuwsbrief:

Marianka Peters en William Bik

